

Sygn. akt III Ca 941/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska

Protokolant Agnieszka Wołoch

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko A. R.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 12 października 2015 r., sygn. akt II C 3413/14

I. zmienia zaskarżony wyrok zaoczny w ten sposób, że:

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1097,08 (tysiąc dziewięćdziesiąt siedem złotych i osiem groszy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 20 listopada 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku,

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 210,78 (dwieście dziesięć złotych i siedemdziesiąt osiem groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Maryla Majewska -Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Ca 941/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 12 października 2015r. Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił powództwo (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. przeciwko A. R. o zapłatę 1097,08 zł z ustawowymi odsetkami.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wskazał, że powód podał w pozwie, że roszczenie wynikało z umowy bankowej o przyznanie limitu kredytowego, zawartej z (...) Bank (...) S.A. we W., pozwana nie spłaciła zaciągniętego kredytu, zaś wierzytelność z tego tytułu została zbyta na rzecz powoda. Przedłożył kserokopię Umowy o przyznanie limitu kredytowego o nieczytelnym numerze z dnia 23 stycznia 2008r. - dokument przewidujący udzielenie limitu kredytowego do kwoty 500 zł. Powód nie wykazał czy umowa była realizowana, czy i kiedy została wypowiedziana, czy i jak zadłużenie było spłacane, od kiedy naliczono odsetki lub inne opłaty, a nawet, czy kwota kredytu została pozwanej istotnie wypłacona. Umowa przelewu wierzytelności z pozwanym nie wymieniała wierzytelności, będących jej przedmiotem, odwołując się do załączników, których przed sądem nie przedłożono w całości, nie stanowiła żadnego dowodu na istnienie zobowiązania po stronie pozwanej. Dokument z dnia 27 czerwca 2014r. niepełny i w sposób dowolny zmodyfikowany poprzez wykreślenie z niego niektórych elementów nie poświadczał faktu zawarcia jakiegokolwiek umowy cesji, która to umowa, określona w przepisach art. 509 i nast. kodeksu cywilnego wymaga dla swej ważności, jako elementu essentialia negotii podania wierzytelności, będącej jej przedmiotem. Przedłożona przez powoda kserokopia dokumentu tego elementu nie zawierała, gdyż nie konkretyzowała wierzytelności w sposób możliwy dla jej identyfikacji /np. poprzez podanie nazwiska lub nazwy dłużnika, stosunku prawnego, z którego wynikała oraz kwoty wierzytelności/. Bez znaczenia był załączony wyciąg z załącznika do umowy wierzytelności, niepełna, maksymalnie pomniejszona kserokopia, skoro brak było dowodu powiązania tego wydruku z powołaną umową.

Nie wykazano, że którykolwiek z przedłożonych przez powoda dokumentów został pozwanej doręczony, pełnej wartości dowodowej w niniejszym procesie nie miały w niniejszym procesie bankowy tytuł egzekucyjny, wystawiony w dniu 5 lipca 2011r. oraz wydane na jego podstawie postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 listopada 2011r. o nadaniu mu klauzuli wykonalności. (...) stanowił prywatny dokument bankowy, wystawiany na podstawie ksiąg bankowych, któremu przywilej prawdziwości przyznawały przepisy Ustawy Prawo bankowe jedynie w postępowaniu o nadanie temu dokumentowi klauzuli wykonalności, a które z uwagi na swoje sformalizowanie i ograniczenie kognicji sądu nie stanowią dowodu istnienia zobowiązania klienta z tytułu umowy w dochodzonej pozwem wysokości. Dokumenty te mogły co najwyżej stanowić uprawdopodobnienie dochodzonego roszczenia i to jedynie wobec pierwotnego wierzyciela, a co w niniejszym procesie cywilnym wobec ewentualnego nabywcy wierzytelności nie mogło być wystarczające. Sąd Rejonowy uznał, że powód nie przytoczył i nie przedłożył dokumentów, potwierdzających istnienie wierzytelności, co do zasady oraz co do kwoty, a nadto nie udowodnił w żaden sposób swojej legitymacji czynnej, a nawet istnienia ważnej umowy cesji. Tym samym powód nie wykazał istnienia dochodzonego roszczenia, ani co do zasady, ani co do kwoty, ani też faktu jego nabycia.

Apelację od tego wyroku wywiódł powód, zaskarżając go w całości i zarzucił naruszenie: art. 129 § 2 k.p.c. przez błędne uznanie, że profesjonalny pełnomocnik nie może poświadczyć za zgodność z oryginałem części dokumentu, art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego przejawiającą się uznaniem, że powód nie wykazał zasady i wysokości dochodzonej pozwem kwoty, podczas, gdy przedłożył załącznik nr 5 do umowy cesji wierzytelności zawiera wszystkie niezbędne dane do zidentyfikowania wierzytelności, art. 339 § 2 k.p.c. poprzez nieprzyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda, podczas gdy nie budzą one uzasadnionych wątpliwości i są logiczne i znajdują prawdopodobne poparcie w przytoczonych dowodach na potwierdzenie tego umowę, jaką pozwana zawarła z poprzednikiem prawnym powoda, art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. przez dowolną ocenę i odmowę przyznania mocy dowodowej bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, który dowodzi wymagalności roszczeń powoda, art. 248 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. poprzez niezastosowanie i niezobowiązanie powoda do przedstawienia dowodów na okoliczność wymagalności roszczenia, gdyż dopiero w wypadku niewykonania tak nałożonego zobowiązania sąd mógłby zastosować sankcję przewidzianą przez art. 6 k.c.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz 1097,08zł zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 listopada 2014 roku wraz z kosztami postępowania za obie instancje, względnie o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Jednocześnie powód złożył o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów w postaci: umowy przelewu wierzytelności z 27 czerwca 2014 roku wraz z załącznikiem nr 5 na okoliczność zawarcia umowy przelewu wierzytelności, nabycia wierzytelności wobec pozwanego, istnienia i wymagalności oraz wysokości zobowiązania pozwanego; aneksu nr (...) do umowy przelewu wierzytelności z 27 czerwca 2014 roku na okoliczność zapłaty ceny przez cesjonariusza, załącznika nr 5 do umowy przelewu wierzytelności z 27 czerwca 2014 roku, przekazanego powodowi w formie elektronicznej, na okoliczność wysokości roszczenia powoda i postanowienia Komornika Sądowego z dnia 16 czerwca 2012r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wnioski dowodowe złożone w apelacji Sąd Okręgowy oddalił na podstawie art. 381 k.p.c., albowiem nie stanowią one nowości w postępowaniu. Dokumenty przedstawione przez powoda mogły być powołane przed Sądem Rejonowym jako dowód, ponadto część z przedstawionych w apelacji dokumentów była już przedmiotem dowodu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Niemniej jednak przedstawione w toku postępowania przed Sądem Rejonowym dowody pozwalają na zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości. Pozwana nie zaprzeczyła wysokości dochodzonej kwoty należności głównej ani sposobu naliczenia skapitalizowanych odsetek od kapitału, kosztów oraz odsetek od należności przeterminowanych.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwana zawarła (...) Bank (...) S.A. we W., umowę o przyznanie limitu kredytowego w dniu 23 stycznia 2008r. W dniu 27 czerwca 2014r. (...) Agricole zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności, szczegółowo opisanych w załączniku nr 5 do tej umowy. Załącznik ten przedłożony w częściowo zanonimizowanej formie, ale poświadczony za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika powoda wymienia wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z umowy kredytowej z dnia 23 stycznia 2008r. nr (...) w kwocie 390,32 zł – zadłużenie kapitałowe, 240, 06 zł zadłużenie z tytułu odsetek, 447,10zł zadłużenie z tytułu opłat, całość na kwotę 1077,48zł. Moc dowodową posiadają dokumenty urzędowe i prywatne spełniające wymogi określone w art. 244 i 245 k.p.c. Wobec biernej postawy pozwanej brak było podstaw do kwestionowania wyżej wskazanych dowodów. Wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego, z zawartej umowy przelewu wierzytelności wynika zarówno źródło zobowiązania, jego wysokość i wymagalność, zakwestionowany przez Sąd Rejonowy załącznik zawiera także dokładne określenie jakiej umowy dotyczy i jego powiązanie z umową przelewu wierzytelności nie budzi wątpliwości. Dopiero na skutek zarzutów pozwanej, których ta nie zgłosiła koniecznym byłoby dalsze dowodzenie przez powoda dochodzonego roszczenia w zakresie w jakim ewentualnie mogłoby dojść do zakwestionowania podniesionych przez powoda twierdzeń i faktów. W tej sytuacji procesowej uznać jednak należało przedstawione dowody za wystarczające na poparcie zgłoszonego powództwa w oparciu o art. 339 § 2 k.p.c.

Od sumy kwoty należności głównej i skapitalizowanych odsetek karnych tj. od kwoty 5510,50zł zasądzić należało zgodnie z żądaniem w oparciu o art. 481 k.c. odsetki ustawowe od daty wniesienia pozwu.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania zarówno przed Sądem I jak i II instancji orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Koszty postępowania w I instancji wyniosły 210,78 zł, a w II instancji 120zł – tj. 30 zł opłata od apelacji i 60zł wynagrodzenie pełnomocnika powoda.

SSR (del.) Maryla Majewska -Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion - Hajduk